Obiteljski list

PROSINAC 2022. / BROJ 27. / GODINA XXII / ISSN: 1848-588X

Dar obitelji

DAR UDOMITELJSKE OBITELJI

OBITELJ I OBRAZOVANJE

BLAGOSLOVI OBITELJI

Sadržaj

04 Kristova Crkva Mursko Središće
09 Kristova Crkva Živa nada
12 Kristova Crkva Vukovar
16 Kristova Crkva Varaždin
17 Isus
22 Udruga za vjerske slobode
23 Kristova Crkva Trogir
25 Biblijski institut
27 Iz života Biblijskog instituta
29 Bolest i ludost ratovanja
30 Hrvatska za Krista
32 Nacionalna konferencija
33 Razmišljate li?
34 Vijesti
38 Kutak za mlade
39 Kutak za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite. *Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.*

Impressum

Nakladnik: Hrvatska za Krista, Ulica braće, Krajanski 14, 42000 Varaždin
Glavni urednik: Mladen Dominić
Izvršna urednica: Hana Žuljić
Grafička urednica: Rahela Dominić
Lektura: Nataša Sulić
Fotografije: Arhiva OL
Tekstovi: Arhiva OL
Adresa uredništva: Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin
E-mail adresa: obiteljskilist@gmail.com
Tisak: Letis tiskara
ISSN: 1848-588X
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Riječ urednika

Tema ovog broja Obiteljskog lista je – obitelj. Hrvatska enciklopedija ovako je definira: „Obitelj, osnovna društvena skupina, povezana srodstvom, utemeljena na braku i zajedničkom životu užega kruga srodnika, prije svega roditelja, koji vode brigu o djeci (svojoj ili posvojenoj)". Obitelj kao takvu, prema definiciji naše enciklopedije, prihvaćaju sve države svijeta. U vrijeme socijalizma u školi smo učili da je obitelj temeljna karika društva te da je važna za ekonomski razvoj i rast zemlje. Današnji sociolozi i ekonomisti pridaju značaj obitelji više nego ikad prije u povijesti. Zašto? Sociolozi kažu da krnja ili razorena obitelj ima velike posljedice za društvo uopće, stvara određenu socijalnu nesigurnost, a ekonomisti pak naglašavaju da manjak djece vodi ka ekonomskoj nesigurnosti zemlje.

U stvari, definicija obitelji utkana je u ljudski rod od iskona, odnosno od postanka svijeta. Obitelj je Božja zamisao i Božja tvorevina. A kad je nešto Bogu važno onda đavao, Božji neprijatelj i mrzitelj čovjeka, nastoji to uništiti. Zato se mnogi slažu da je danas obitelj ugroženija nego ikad prije. Đavao vješto napada muževe i žene u njihovim slabostima, naročito ako su udaljeni od Boga i ne žive život vjere u lokalnoj crkvi. Djeca su napadana u školi zbog različitog društvenog statusa, svakodnevno se truju medijima (TikTok, Facebook) ili samo gledaju svoje roditelje kao suparnike, a ne supružnike. Sve to dovodi do nepoštivanja autoriteta, raznih eksperimentiranja, dubokog nezadovoljstva, a nažalost sve češće i češće, do ubojstva i samoubojstva.

Zato u ovome broju Obiteljskog lista govorimo o vrijednostima obitelji te kako njegovati tu Božju svetinju nad svetinjama. Budimo ti i ja oni koji će graditi obitelj!

Mladen Dominić

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa, KCB Gajeva, KC Kušlanova, KC Varaždin, BC Mursko Središće, Hristova Crkva Karaburma - Beograd, Hrvatska za Krista, Dolina blagoslova, KC Vukovar, KC Rijeka, KC Valjevo, KC Živa nada, KC Nova nada.

Crkva Isusa Krista Mursko Središće

Dar udomiteljske obitelji

Mnogo toga u životu uzimamo zdravo za gotovo. Najčešće su to obične, svakodnevne stvari za koje i nismo svjesni koliko su nam važne sve dok ih nenadano ne izgubimo. Jedna od njih svakako je i obitelj. Tek oni koji je izgube shvaćaju koliko im je dragocjena i koliko je teško živjeti bez čvrstih, ljubavlju i povjerenjem prožetih odnosa.

Fenomen i izazovi života u obitelji oduvijek su bili povod nadahnuća zanimljivih izreka. Tako je netko rekao da su dom i obitelj okruženje gdje nam je pruženo najbolje, a gunđamo najviše. A da se za skladnost obitelji valja potruditi netko je ilustrirao time da se sretni domovi mogu sagraditi samo ciglama strpljenja. Nadaleko je poznata rečenica kojom započinje Ana Karenjina, glasoviti roman Lava Nikolajeviča Tolstoja, da su sve sretne obitelji slične jedna drugoj, a da je svaka nesretna obitelj nesretna na svoj način.

Netko je opet zapazio da je pravi dom puno više od krova nad glavom, on je temelj pod našim nogama zbog čega ima smisla i izjava da osnovu karaktera možemo zadobiti na poslu, ali se ljepota karaktera može naučiti samo kod kuće. A možemo se slobodno zapitati kako bi izgledao život u suvremenim obiteljima kad bismo se složili s opažanjem nekog anonimnog mislioca da bi dom trebao biti očevo kraljevstvo, dječji raj i majčin svijet.

Promišljanje o obitelji trebalo bi nas dodatno potaknuti da postanemo svjesni da negdje blizu nas žive djeca kojima je uskraćena ta najveća potreba. U Hrvatskoj ih ima gotovo četiri tisuće, a pola od njih živi i odrasta u ustanovama. U prošlosti su takva djeca bila prepuštena ulici pa nam uspostava socijalnih institucija osim svih očiglednih koristi možda ipak daje i lažnu sliku kako su u njima ta djeca adekvatno zbrinuta. No, jesu li?

Iako im je osiguran stan, hrana, odjeća, higijena i obrazovanje, vjerojatno čak i potreba za ljubavlju, dobro se zapitati kako će dijete koje nije imalo iskustva kupovanja i podmirivanja kućanskih troškova kad odraste biti sposobno za samostalan život? Može li se ono razviti u zrelog člana društvene zajednice ako mu je ta zajednica cijelo vrijeme odrastanja bila tek nepoznati vanjski svijet od kojeg su ga dijelili i čuvali zidovi institucije? Hoće li djeca koja nikad izbliza nisu vidjela primjer obitelji jednog dana biti sposobna zasnovati svoju vlastitu? Uza sve spomenuto, posebno je važno uočiti da najvažnije potrebe poput pripadnosti, vrijednosti i identiteta djeci nikad neće moći biti zadovoljene u instituciji. Zato kao društvo moramo paziti da prepuštanjem zbrinjavanja siročadi državi od takve djece ne stvorimo trajne socijalne invalide.

Možemo li mi, kršćani, u tome štogod pomoći? Svakako – postanimo udomitelji! Otvorimo svoje srce i svoj dom nekom djetetu koje ga nema! Budimo oni koji će na to biti potaknuti Isusovom ljubavi prema djeci i svoj hod s Bogom shvatiti kao praktičnu misiju stvaranja boljeg svijeta. A kako je u samoj srži biblijskog kršćanstva naše dopuštenje Bogu da nas na temelju svoje Riječi stalno karakterno izgrađuje, većina je iskrenih kršćana samim time i pedagoški solidno opremljena za ovaj važan poziv. Iako se usprkos tome mnogi boje izazova udomiteljskog roditeljstva, nesavršeni zamjenski roditelji možda nisu stručni poput socijalnih radnika, školovanih pedagoga ili iskustvenih psihologa, oni će biti najbliži slici mame i tate za kojima svako dijete žudi. Jedino u obitelji koja ga prihvaća, dijete će dobiti osjećaj da nekome pripada i da je osoba. Jedino u obitelji u kojoj se od malih nogu susreće sa svim praktičnim životnim situacijama, ono može biti pripremljeno za realan život.

Velika praktična prednost zbrinjavanja djece u kršćanskim obiteljima su i njihove uzajamne povezanosti u živim crkvama pa uz zamjensku obitelj u takvoj sredini djeca mogu dobiti i brojne nove zamjenske „rođake" koji mogu dodatno obogatiti njihove mlade živote. Uza sve to, predana kršćanska obitelj možda će biti i jedino mjesto gdje će im biti predstavljena spasiteljska ljubav Isusa Krista u evanđelju kao jedinoj mogućnosti za vječno spasenje. A upravo će takva djeca tu ljubav moći i najbolje razumjeti nakon što ih od bolnog iskustva neželjenog siročeta prevede do preplavljujućeg doživljaja Božjeg djeteta s najvećom mogućom vrijednošću i pripadnošću.

A kako to uvijek biva kod Boga, udomljavanje neće donijeti samo blagodat djeci u potrebi, nego i samim udomiteljima, a svakako i lokalnoj crkvi koja u njima prepozna svoju misiju. Mnogi koji su se odvažili na taj korak otkrili su da im je udomiteljstvo više od žrtve postalo blagoslov i neotkrivena privilegija. Naime, prema onome što nam u svojoj poslanici piše Jakov (Jak 1:27), udomljavanje pruža dragocjenu prigodu da svoju duhovnost izrazimo u važnoj praktičnoj potrebi. Štoviše, s obzirom na to da smo prihvaćanjem Isusa Krista od duhovne siročadi i djece srdžbe (Ef 2:3-7) postali djeca Božja (Iv 1:12), zašto ne bismo nešto slično omogućili onima koji su često i doslovno djeca srdžbe? U prošlosti je Crkva taj poziv smatrala svojom obavezom pa su u vrijeme antike mnoga nezbrinuta djeca svoju jedinu šansu pronašla u kršćanskim obiteljima. Ako vjerujemo da nas Bog poziva da se vratimo na izvore kršćanstva i budemo inspirirani životom prvih kršćana, možda bismo isto trebali učiniti u pogledu udomiteljstva. Ako smo se spremni na to odvažiti, nemojmo sumnjati da će nas Bog za to i bogato nagraditi. Ta nije li sam Isus rekao „Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće!" (Mt 25:40).

Vlado Hoblaj

Koja je uloga majke i oca u obitelji?

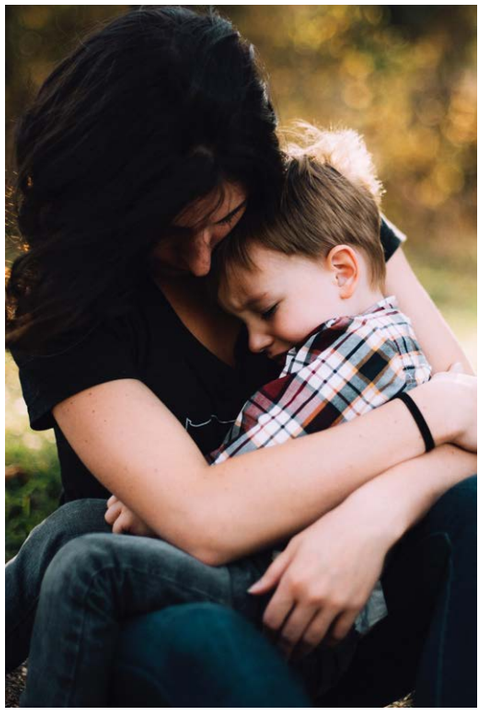
Samim promatranjem prirode otkriva nam se jednostavan fenomen koji snažno prožima sve pore stvarnosti – dva spola kao uvjet nastanka i naravi održanja života. Svi koju vjeruju u Boga prepoznat će u tome odraz Božje volje i čudesne kreativnosti.

Nažalost, vjera u Boga temeljena na biblijskoj objavi otkriva nam i gorku istinu da je čovjek u svom bijegu od Stvoritelja izobličio mnoge segmente života, pa tako i uloge i odnos između muškarca i žene. Ta se izobličenost povijesno očituje u vidu bračnog i obiteljskog zlostavljanja te ponižavanja i uskraćivanja elementarnih prava ženama. No, suvremeno eksperimentiranje u tom području dodatno nagriza i urušava obitelj kao temeljnu jedinicu ljubavi, života i društva.

Živimo u vremenu kad se sve više ohrabruje seksualnost izvan bračnih okvira u sve kontroverznijim oblicima. S druge se strane, u društvenom diskursu nastoje sve više umanjiti, pa čak i izbrisati razlike među spolovima, a njihovu biološku datost zamijeniti stalno rastućim brojem umjetno stvorenih rodnih kategorija. Teško je ne zapaziti vezu između tih trendova i porasta broja nevjenčanih zajednica kao i zabrinjavajućeg rasta udjela rastava među vjenčanima. Odstupanje od prirodnog ideala u ovom području posebno dramatično utječe na dobrobit i odrastanje djece koja su u svojoj ranjivosti i eksperimentiranju odraslih često prepuštena samima sebi.

Možemo li u svjetlu biblijske objave podržati te trendove? Jesu li zbilja razlike između spolova samo prevaziđen i nepotreban relikt tradicije ili ipak uloge majke i oca nose u sebi nešto iskonski posebno do mjere da ih trebamo biti svjesni i nastojati ih reafirmirati?

Kad se radi o najranijem odrastanju, majčinstvo se još uvijek prepoznaje kao jedna od najvažnijih potreba djeteta i teško nadomjestiva uloga žene. Štoviše, kako napreduju spoznaje razvojne psihologije, sve se više uočava da najraniji utjecaji na dijete mogu ostaviti duboke tragove u razvoju ličnosti. Neka istraživanja idu toliko daleko da čak povezuju emotivno stanje majke za vrijeme trudnoće s psihološkim razvojem djeteta. Rođenjem i dojenjem nastavlja se navezanost djeteta na majku koja se teško može nadomjestiti bilo kojim drugim odnosom.

No, znači li to da je uloga oca u tom razdoblju sporedna, ili čak nebitna? Nažalost, aktualni trendovi skloni su zanemarivanju uloge očinstva, što mnogim muškarcima pruža dodatno opravdanje za zanemarivanje svojih supruga, prepuštajući im u cijelosti kako teret tako i privilegiju roditeljstva. I dok majka ostaje sinonim za toplinu i bliskost, nedovoljno se razumije da je upravo otac taj koji bi djetetu trebao pružiti osjećaj vrijednosti, identiteta, mjeru pravednosti i vjeru u perspektivu. Nekad su očevi radili kod kuće pa su svojoj djeci bili mentori u usvajanju životnih vrijednosti i vještina dok je danas čak i u obiteljima s oba roditelja otac rijetko kod kuće zbog naravi i zahtjevnosti posla. Neki statistički podaci za populaciju afroameričke zajednice u SAD-u govore da čak dvoje od troje djece živi i raste bez svojih očeva pa je teško osporiti vezu između pomanjkanja očinske figure i sve veće izloženosti te zajednice siromaštvu, prostituciji i kriminalu, težoj integraciji, kao i drugim otegotnim okolnostima u životnoj perspektivi te zajednice.

Premda se Biblija ne smatra relevantnim sociološkim autoritetom, lako možemo prepoznati njenu aktualnost ako smo u stanju drevne spise interpretirati svevremenskim kategorijama. Tako u činu kojim je u Postanku 2:19 Bog prvom muškarcu naložio zadatak imenovanja svih životinja možemo iščitati povjerenu mu ulogu definiranja stvarnosti. Nadalje, iz Postanka 2:15-17 saznajemo da mu je naložio i da se brine za stvorenje, da ga štiti, da podučava i da stvara odnose. Nažalost, u nastavku zapisa o stvaranju vidimo kako je Adam zakazao u sva četiri područja. U trenutku kad je Božji neprijatelj pristupio ženi i mamio je na grijeh, on je bio pasivan i nemaran, nije se postavio zaštitnički, a očigledno je zakazao i u mentorstvu, čime je propustio sa svojom ženom izgraditi čvrst odnos ljubavi i povjerenja.

Odjek podbacivanja muškarca u ova četiri važna područja života i danas je vidljiv, i to na dva načina – izbjegavanjem ili zloupotrebljavanjem povjerenih mu uloga. Tako, umjesto da budu Božji vođe i namjesnici kroz skrb za svoju obitelj, muškarci olako napuštaju obitelj ili budu tirani vlastitoj ženi i djeci. Umjesto da štite obitelj, današnji muškarci su često skloni kukavičluku ili agresiji. Umjesto da budu učitelji, oni olako zanemaruju važnost životne mudrosti pa i nemaju čemu podučiti svoju obitelji ili se prave sveznalicama. Umjesto da grade odnose, muškarci su često skloni samoizolaciji ili postaju emotivne pijavice.
zvještaj stvaranja pruža nam zanimljiv uvid i u posebnost ženstvenosti. To vidimo ponajprije u materiji iz koje je Bog stvarao prve ljude. Naime, dok je muškarca stvorio od zemlje, ženu je stvorio od muškarca, što bismo jezikom informatike mogli nazvati nešto kao „update", ili čovjek 2.0. Mislim da nećemo pogriješiti ako u tome uočimo da ženstvenost u sebi sadrži nešto istančano, više profinjeno od muškosti.

Znakovit je i redoslijed stvaranja kojim Bog jest dao izvjestan „prioritet" muškarcu, ali mu time i priuštio iskustvo nepotpunosti i osamljenosti bez žene koju je naknadno stvorio. Koliko se Adam obradovao svojoj družici, vidimo iz izjave koja se često citira na vjenčanjima da će „čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu" (Post 2:24). A iako je Bog Adamu bio povjerio definiranje stvarnosti imenovanjem životinja, u tom se činu može jasno zapaziti da bi ta stvarnost ostala „hladna" i sterilna da nije upravo u ženi poprimila ljepotu i sadržaj života. Tome u prilog zacijelo govori i neobičan detalj da je Adam svoju ženu nazvao majkom i prije nego je rodila. Iz toga možemo opravdano zaključiti da je osnovna prednost koju je Bog namijenio ženama sposobnost i privilegija da udahnu životnost strukturi. Ta se životnost tako praktično očituje u toplini, estetici i intimnosti, ilustracija čega može biti da muškarac može sagraditi kuću, ali će je žena tek učiniti domom.

Nažalost, nepovjerenje prvih ljudi u Boga i obmana koju im je kao „bubu u uši" poturio đavao, bila je temeljem neposlušnosti koja je u našu stvarnost uvela grijeh. A nered koji je donio grijeh nagovješten je odmah u Postanku 3:16-17 gdje čitamo da će upravo razlike u spolovima odrediti i nastojanja kojima će otuđen čovjek pokušati nadomjestiti izgubljen odnos sa svojim Stvoriteljem.

Ženi će to biti primarno majčinstvo, a muškarcu rad. No, umjesto uspješnog nadomjeska za izgubljeno, grijeh će Bogom dane prednosti spolova pretvoriti u bolan izvor frustracije, nepravde i prokletstva. No, posljedice grijeha ne vidimo samo u patnji, nego i u ranije spomenutom lutanju u identitetu traženjem neke „bolje" alternative od one koju je spolovima namijenio Bog, a što je tako očito u ovo naše suvremeno doba.

Bog nas ne želi ostaviti u tom izobličenom stanju, nego je poslao svog Sina u naš izobličen svijet s misijom obnove tog svijeta. Sve koji prihvaćaju Isusa za svog Spasitelja i Učitelja, Bog čini vjesnicima boljeg svijeta koji će on u potpunosti ostvariti drugim Kristovim dolaskom. U međuvremenu imamo priliku tu obnovu gledati u samoj osobi Isusa Krista kojeg Novi zavjet naziva i „drugim Adamom" (1 Kor 15:45-49; Rim 5:12-19). U tom nazivu ne prepoznajemo samo njegovu ulogu obnovitelja ljudskosti, nego je Isus kao muškarac obnovitelj i muškosti popravkom svega u čemu je „prvi Adam" podbacio. Tako nam je iz evanđelja očito da je Isus živio ulogu Kralja koji brine o stvorenju i beskompromisnog borca koji ga štiti od Božjeg neprijatelja i opasnosti, a svojom naukom postaje oličenje mudrosti koja nam donosi tako potrebne istine života.

No, vjerojatno najvažnija crta njegove „muškosti" može se vidjeti iz ljubavi koju je dokazao svojom mukom i raspećem, a koju apostol Pavao u Ef 5:21-35 navodi kao primjer kojim muškarac treba ljubiti svoju ženu. Pokušajmo samo zamisliti kako bi izgledale suvremene obitelji kad bi današnji muškarci željeli slijediti Kristov primjer i nadahnuće. Vjerojatno ni jednoj ženi ne bi teško palo iskazivati potporu i poštovanje muškarcu takve naravi.

Tako, umjesto da tražimo alternative spolovima u vidu eksperimenata rodne ideologije ili pokušaju brisanja granica između njih, učinit ćemo bolje ako zahvalna srca prihvatimo svoju spolnost sa svim njenim vrijednostima i prednostima, pa i ograničenjima koja nas upućuju na uzajamno nadopunjavanje u ljubavi i poštivanju.

Vlado Hoblaj

KONTAKT INFORMACIJE
CRKVA ISUSA KRISTA
MURSKO SREIŠĆE

Kralja Zvonimira 22 40315
Mursko Središće

Mob: 092 217 4304

Email: vlado.hoblaj@gmail.com

Kristova Crkva Živa nada

Krštenje u Splitu

U nedjelju, 18. rujna, osvanulo je prekrasno sunčano jutro, bez bure, baš kao poklon za krštenje koje se održalo na poznatoj splitskoj plaži Žnjan. Ispred vjernika Kristove Crkve Živa nada, kao i pred svojim obiteljima te mnogobrojnim prijateljima, Gorana, Stjepan i David potvrdili su vjeru u Krista kao osobnog Spasitelja i Gospodina. Kratku i upečatljivu poruku svima okupljenima uputio je pastor Zdenko Jovišić, pojasnivši kako krštenje nije samo poslušnost Isusovoj zapovijedi, nego i vanjski pokazatelj promjene koju je Krist učinio unutar čovjekova srca. Naglasak je bio na riječima da je Isus put, istina i život te kako današnji krštenici svjedoče da je upravo to Krist postao za njih. Prigodne pjesme i svjedočanstva krštenih dodatno su obogatila ovaj događaj. Radosno druženje nastavljeno je uz zajednički ručak, molitvu za Goranu, Stjepana i Davida te još nekoliko pjesama u prostorijama Kristove Crkve Živa nada u Splitu. Od srca smo zahvalni Bogu na ovom posebnom danu.

Svjedočanstvo

Moj susret s Isusom započeo je u predškolskoj dobi kad me čuvala baka. Jedino je ona bila obraćena kršćanka, dok su moji roditelji, šira obitelj i obiteljski prijatelji svi mahom bili ateisti. Baka se obratila u odrasloj dobi iako je cijeli život odgajana u duhu katoličke vjere. Ali, kako je bila izrazito pronicljiva i inteligentna te ju je zanimalo što piše u Pismu (koje u njeno vrijeme nije bilo dostupno običnom narodu), Gospodin ju je konačno doveo u posjed Svetog pisma, iz kojeg je spoznala pravu istinu.

Baka mi je pričala priče o Isusu koji se trebao vratiti „po svoje". Sviđale su mi se te priče koje je moja baka uspješno znala prilagoditi mom dječjem uzrastu. Zahvaljujući baki zavoljela sam Isusa na dječji, jednostavan način sve do turbulentnih tinejdžerskih godina u kojima se većina nas okrene društvu, izlascima, provodima i nekoj vrsti bunta. Nije ni mene zaobišlo to mladenačko doba u kojem me najmanje bilo briga za vjeru i Isusa. Nisam ni razmišljala o Njemu, bila sam sama sebi dovoljna. No, kako to obično biva nakon tog turbulentnog razdoblja, u ranim dvadesetima počela sam postavljati pitanja tko sam, kamo idem, koja je svrha života, je li moguće da je ovo sve? Moju krizu produbila je i tatina teška bolest od koje je kroz nekoliko mjeseci i preminuo. U tom razdoblju mog propitivanja i moja mama je krenula za Isusom. U toj svojoj prvoj životnoj krizi sjetila sam se onog Isusa o kojem mi je pričala baka i posegla za velikom crvenom „Biblijom za mlade" koja mi je bila pri ruci. Uskoro mi je i mama poklonila moju prvu Bibliju. Bilo je to 2000. godine, kad sam imala dvadeset i dvije godine.

Tada mi je Gospodin na put doveo grupu mladih koji su imali grupu za proučavanje Biblije i molitvu. U toj grupi ponovno sam se susrela s Isusom, pronašla mir, svoj smisao i svrhu. Znala sam da sam na dobrom putu na kojem sam pronalazila odgovore na svoja pitanja. Međutim, zbog nekih okolnosti naša se grupa raspala i osjećala sam veliko razočaranje. Previše sam se oslanjala na ljude, a premalo na Božje vodstvo. Tada sam odlučila da i dalje želim ići za Isusom, ali da nikad više neću ulaziti ni u kakvu organizaciju ni zajednicu vjernika.

Cijelim putem, gotovo petnaest godina, Božja Riječ bila je moj savjetnik, a moje poznavanje Pisma i Isusa je raslo. Sve dok prije osam godina, na jednom seminaru duhovne obnove na koji me pozvala prijateljica, od predavača nisam čula rečenicu koja me raspolovila na dva dijela. U isto vrijeme me slomila, ali i ponovno rodila: „A mi smo njega k'o janje za klanje poslali u smrt!"

Tek u tom trenu shvatila sam da sam i ja kriva za to što je On završio u tako mučnoj smrti, da su i moji grijesi pribijeni s Njim na križ. Nije da ranije nisam čula i pročitala to, ali prvi put sam čula te riječi svojim srcem. Kao da mi se koprena uklonila s očiju i tad sam shvatila stihove pjesme „Milost" koju sam do tada toliko puta pjevušila, 'bijah slijep, al' sada vidim'. Tak tada, nakon toliko godina sam progledala. To je bio trenutak mog duhovnog novorođenja.

Od tada je Isus živo prisutan u mom životu, moj Otac, Savjetnik, Spasitelj i Prijatelj. I dalje nisam bila član ni jedne zajednice i vjerovala sam da će me On odvesti tamo gdje trebam biti. Sve vrijeme na put mi je dovodio „svoje ljude" tako da se nikad nisam osjećala usamljeno. Nakon osam godina, Gospodin mi je stavio na srce da je vrijeme da darove koje sam primila stavim u službu. Posjećivala sam razne crkve. Htjela sam da mi On kaže gdje je mjesto za mene.

I nakon jedne žarke molitve u smislu: „Sad Gospodine, sad je vrijeme da mi pokažeš jasan put", već sutradan mi je poslao mladu djevojku koja je u razgovoru spomenula Crkvu u koju ide. Otišla sam u tu Crkvu. I znate li kako možete znati da ste u Crkvi u kojoj trebate biti, u koju vas je Gospodin poslao? Tako što kad dođete u tu zajednicu imate osjećaj kao da ste tu oduvijek. Zato sam se i krstila. On je išao sa mnom cijeli moj život. I čekao da se okrenem i da ga zaista pogledam u oči i spoznam. Kako li je samo strpljiv sa mnom moj Gospodin Isus Krist!

Gorana Sivić Rušinović

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
ŽIVA NADA

Tavelićeva 46
21000 Split

Mob: 095 3500 504

Email: zivanada@gmail.com

Kristova Crkva Vukovar

Vlado Pšenko

Preminuo je brat Vlado Pšenko, propovjednik Kristove Crkve u Vukovaru. Na njegovo posljednje počivalište, do dolaska našega Gospodina Isusa Krista, ispratilo ga je veliko mnoštvo – od njegovih najmilijih i velikog broja osobnih prijatelja, do braće i sestara iz vukovarske crkve te mnogih drugih crkava s kojima je brat Vlado surađivao. U ime misije za Hrvatsku prisutnima se obratio brat Bob Davis, u ime Crkve Božje pastor David Kovačević, u ime zagrebačke Kristove Crkve pastor Mislav Ilić, a sprovod je vodio Mladen Dominić, predstojnik Vijeća Kristovih Crkava u Republici Hrvatskoj.

Moj prijatelj Vlado

Prošli ponedjeljak ujutro izgubio sam prijatelja. Ne mislim da smo se posvađali i da više ne razgovaramo jedan s drugim. I ne mislim "izgubio sam prijatelja" kao da sam ga izgubio i ne mogu ga pronaći. Sklon sam izgubiti puno stvari na taj način, ali to nije slučaj s mojim prijateljem. Zapravo, znam točno gdje je. Ali izgubio sam prijatelja u smislu da više nećemo moći pričati, barem neko vrijeme. Nećemo više moći slaviti Boga zajedno, barem neko vrijeme. Nećemo se više moći naći u njegovoj omiljenoj kavani, barem neko vrijeme. Ima li u raju kavana? Ne znam, Vlado zna. Vidite, Vlado je bio moj prijatelj. Često smo razgovarali (najčešće putem e-maila), dijelili viđenje Crkve Gospodnje u Vukovaru, čak smo se i svađali. Oh! Da! Svađao sam se s Vladom i on sa mnom. Ali iako smo možda imali neke burne rasprave, uvijek smo se sljedećeg jutra ponovno našli na kavi i sve se vratilo u normalu. Sad, ne znam tvoju definiciju prijatelja. Rječnik definira prijatelja kao "osobu s kojom postoji veza uzajamne ljubavi". Vjerujem da smo Vlado i ja imali takav odnos. A ta uzajamna naklonost bila je jača od bilo koje točke neslaganja koju smo možda imali. Dakle, nedostajat će mi moj prijatelj Vlado.

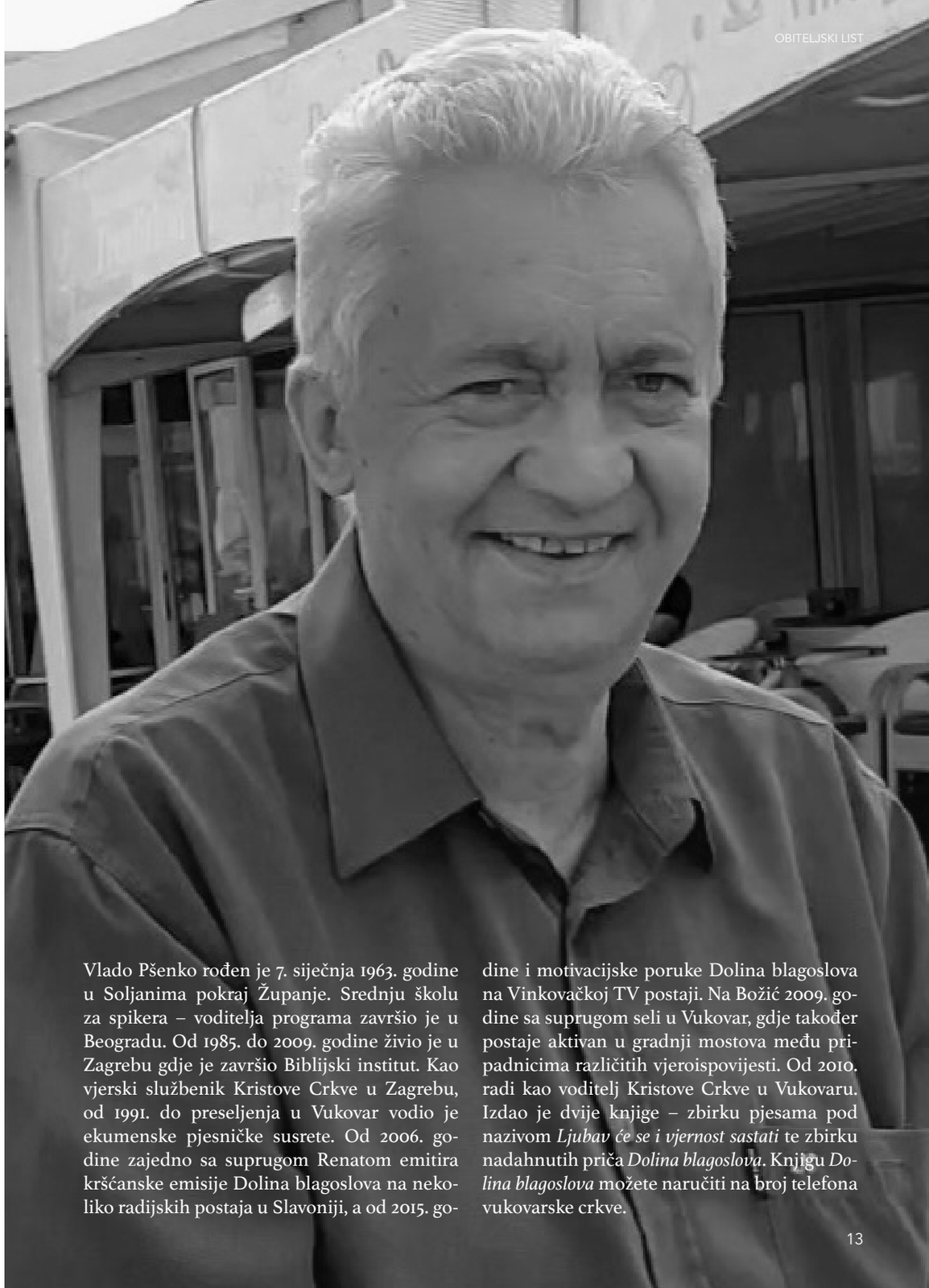
Bob Davis

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
VUKOVAR

32000 Vukovar

Mob: 091 7639 679

Web: kristove-crkve.hr

Vlado Pšenko rođen je 7. siječnja 1963. godine u Soljanima pokraj Županje. Srednju školu za spikera – voditelja programa završio je u Beogradu. Od 1985. do 2009. godine živio je u Zagrebu gdje je završio Biblijski institut. Kao vjerski službenik Kristove Crkve u Zagrebu, od 1991. do preseljenja u Vukovar vodio je ekumenske pjesničke susrete. Od 2006. godine zajedno sa suprugom Renatom emitira kršćanske emisije Dolina blagoslova na nekoliko radijskih postaja u Slavoniji, a od 2015. godine i motivacijske poruke Dolina blagoslova na Vinkovačkoj TV postaji. Na Božić 2009. godine sa suprugom seli u Vukovar, gdje također postaje aktivan u gradnji mostova među pripadnicima različitih vjeroispovijesti. Od 2010. radi kao voditelj Kristove Crkve u Vukovaru. Izdao je dvije knjige – zbirku pjesama pod nazivom *Ljubav će se i vjernost sastati* te zbirku nadahnutih priča *Dolina blagoslova*. Knjigu *Dolina blagoslova* možete naručiti na broj telefona vukovarske crkve.

Izbjeglice iz Vukovara

Gledamo na televiziji i vijestima izbjeglice koje su pobjegle iz svoje ratom razorene Ukrajine i sada žive u izbjeglištvu u raznim zemljama pokušavajući naći mir te započeti novi život nakon što su mnogima domovi uništeni. Vjerujem da svi duboko suosjećamo s njima. No, doista je teško razumjeti kako se oni zaista osjećaju iznutra. Ali ja znam – jer sam ja bila jedna od njih.

Godine 1991. kada je Vukovar stradao kao nedavno Mariupolj, mnogi preživjeli izbjegli su u druge hrvatske gradove, u Njemačku ili neku drugu državu, pokušavajući pronaći put za novi život. Moji su roditelji vrlo brzo shvatili da nije zdravo boraviti u besplatnom smještaju koji nam je država dala u Zagrebu, sa stotinama drugih Vukovaraca, jer se tamo u početku pričalo samo o ratu, smrti i tuzi. Roditelji su znali da moramo krenuti dalje i nastaviti sa svojim životima, ali ono što nisu znali je to da nam taj korak neće biti dovoljan za unutarnje iscjeljenje. Jer vrijeme ne liječi traume. To može samo Bog.

U početku smo pokušavali normalno živjeti u jednom stanu koji nije imao namještaj. Imali smo samo jedan kauč na kojem smo svi spavali i jednu vilicu. S tom jednom vilicom svi su jeli redom, jedan nakon drugoga. U Vukovaru smo bili dobrostojeća obitelj, ali kao izbjeglice na početku nismo imali puno. Tada sam imala četrnaest godina. Mi djeca krenuli smo u školu, roditelji su pokušavali pronaći posao i izvana je situacija izgledala dobro.

Ali u mjesecima i godinama koji su slijedili pokazalo se da ipak imamo neke posljedice od rata. Traume su se ugnijezdile u našim srcima. Sanjala bih Vukovar. Moja bi ruka doticala svaku stvar u mojoj kući u Vukovaru (koja je bila razorena u ratu). Došla bih na terasu i pogledom punim ljubavi pogledala sve što sam voljela u našem dvorištu, a moj otac bi došao u tom snu i nježno mi rekao: „Pogledaj još jednom jer moramo ići i više se nikad ne možemo vratiti." Sljedećih sat vremena ne bih se mogla smiriti, ne bih mogla govoriti, samo bih plakala. Roditelji bi mi ušli u sobu, zagrlili me i pitali: „Je li Vukovar?" Kimnula bih i idućih sat vremena samo plakala u njihovim rukama. Ti ratni snovi, koji su za mene bili kao noćne more, godinama nisu prestajali. Moji prijatelji iz Vukovara rekli su mi da su imali slične posljedice od rata.

Ali Bog je imao plan. Sada znam da me upravo On podsjetio na nešto što se godinama prije dogodilo u Vukovaru. Bila sam prva generacija u osnovnoj školi koja je ikad učila engleski jezik. Prije moje generacije svi su učili ruski. Dakle, bili smo toliko zadivljeni engleskim da nam je naša profesorica engleskog rekla da postoji program za razmjenu učenika za one koji bi htjeli završiti zadnju godinu srednje škole u Sjedinjenim Američkim Državama.

Vjerujem da me je Bog podsjetio na to tijekom mojih gimnazijskih godina u Zagrebu. Budući da sam bila odlična učenica, pouzdana i odgovorna, roditelji su se složili da mogu završiti četvrti razred srednje škole u Americi. Prihvatila me jedna obitelj u Tennesseeju koja je bila kršćanska obitelj, a njihove kćeri pohađale su privatnu kršćansku školu. Ta ista škola dozvolila je da se besplatno upišem i tako je počelo moje kršćansko obrazovanje.

Svaki dan imali smo biblijski sat, zatim zajedničku molitvu i slavljenje, a predmeti su podučavali Božji pogled na svijet. Na primjer, učili smo biologiju temeljenu na Božjem kreacionizmu. Budući da je to bila kršćanska škola, stalno su nam govorili da nas Bog voli, da smo dragocjeni, da je svatko od nas drugačiji i jedinstven i da možemo sve ako je Bog s nama. Za mene, mladu katoličku djevojku iz nedavne komunističke zemlje gdje si morao biti isti kao svi drugi i bio si vrijedan jedino ako si u komunističkoj partiji, sve ove kršćanske poruke bile su iscjeljujuće i donosile su mi život. S obitelji domaćina pohađala sam njihovu crkvu i tijekom te godine bila sam izložena američkoj kulturi koja je vrlo optimistična. Kad sam se nakon te godine vratila u Hrvatsku, neki su mi rekli: „Vratila si se drugačija. A s tom promjenom izvukla si i nas iz naših jama." To je bio Božji plan da izliječi moje ranjeno srce od traume prekinutog djetinjstva i gubitka dijela života. Danas također nemam stvari koje su datirane prije 1991. Sve je uništeno s našom kućom i cijelim gradom.

Uvijek kažem: „Nemam dokaza da sam postojala do 1992. godine." Ali sada to više nije ni važno. Sada imam Boga koji je više nego dovoljan.

Ivona Stojanović

Ivona i Branko

Kristova Crkva Varaždin

Život zajednice

Grupa engleskog za djecu subotom

Željka i Ganna

Najmlađa grupa engleskog jezika za djecu subotom

Predavanje Johna Cookea, Pozitivno roditeljstvo

Gostovanje Charliea Brancha na nedjeljnom bogoslužju

Engleski uz Bibliju - Mike i njegov učenik, Damir

Isus

Životom platio
da bi nas svome ocu vratio.
Istinom protiv laži se borio
pisanom riječju sotonu oborio.

Vodu u vino je pretvorio,
s malo kruha i s kojom ribicom
nahranio je gladne,
liječio bolesne, čistio gubave i
oslobađao mnoge
duše potlačene jadne.

Prokleo je smokvu, pa se osušila jer
nije dala roda.
Bio je savršen Bog u ljudskom tijelu
što Zemljom hoda.

Ali prije nego svoju misiju svrši,
i vrati se u svoj nebeski dom,
dade važnu zapovijed narodu svom.

Nasljedujte mene, donesite svjetlo
ljudima
u mračnom svijetu tom.
Klonite se zla, uvijek u ljubavi hodajte, i
budite mi sveti,
jer Bog se ne da izrugivati -
tko što sije, to će i žeti!

Ivana Eterović

Napredna grupa engleskog uz Bibliju

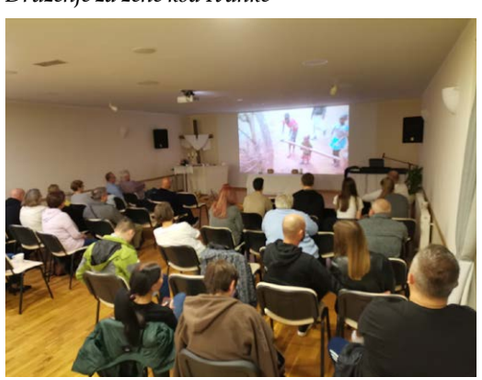
Krštenje na Činti - Sara, Željka, Monika

Druženje za žene kod Ivanke

Sara peče kruh za nedjeljno bogoslužje

Puopisno predavanje o Keniji, Terry Millican

Engleski uz Bibliju - Terry i njegov učenik, Dražen

Primanje Gordane u zajednicu

Damirovo krštenje

Druženje za tinejdžere petkom

Primanje obitelji Bradaška u zajednicu

Monikin i Jasminkin rođendan

Vjenčanje

Hana Dominić i Drago Žuljić obećali su jedan drugome vječnu ljubav u prisutnosti svojih obitelji i najbližih prijatelja i crkve. Želimo im obilje blagoslova u njihovim životima te brak koji će biti prožet ljubavlju i Božjim vodstvom.

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
VARAždin

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Tel: 042 311 202

Web: kristova-crkva.hr
Email: kristova-crkva@vz.htnet.hr

Udruga za vjerske slobode

U srijedu, 14. rujna 2022. godine, s početkom u sedamnaest sati, održana je izborna skupština Udruge za vjersku slobodu u Republici Hrvatskoj, u zbornici Srpske pravoslavne opće gimnazije Kantakuzina Katarina Branković, u Ulici Sveti Duh 122 u Zagrebu. Skupštini su nazočila dvadeset i tri člana Udruge, predstavnici njihovih vjerskih zajednica. Skupštinom je predsjedao Slobodan Lalić, dosadašnji i ponovno izabrani predsjednik Skupštine Udruge. Izabran je Glavni odbor, Nadzorni odbor i likvidator Udruge.

Glavni odbor Udruge ima trinaest članova, od kojih su trojica novi članovi – M. Arslani, A. Bašić i D. Časni. Zahvaljujemo dosadašnjim članovima Glavnog odbora Jadranki Brnčić, Mirzi Mešiću i Ivanu Valeku na svemu što su ugradili u Udrugu.

Trinaest članova Glavnog odbora čine: 1) Mevludi ef. Arslani, 2) Augustin Bašić, 3) Branko Berić, 4) Daniel Berković, 5) Danijel Časni, 6) Mladen Dominić, 7) Vedran Đulabić, 8) Slobodan Lalić, 9) Ivan Markešić, 10) Dragutin Matak, 11) Željko Mraz, 12) Luciano Moše Prelević i 13) Josip Takač. Predsjednik Glavnog odbora i predsjednik Udruge ostao je isti, Željko Mraz, kao i rizničar Luciano Moše Prelević, dok je tajnik Dragutin Matak predložio da tajničku službu preuzmu mlađi članovi. Za novog tajnika izabran je Josip Takač, koji je u Udruzi od samog osnivanja i koji će svojim iskustvom i darovitošću unaprijediti djelovanje Udruge.

Izabran je i novi Nadzorni odbor: 1) Marinko Markek, 2) Danijel Žic i 3) Filip Grujić. Zahvaljujemo dosadašnjim članovima tog odbora, Stjepanu Faragu i Karlu Lenartu, na dugogodišnjoj predanoj suradnji.

Za likvidatora Udruge izabran je Vedran Đulabić. Ipak, vjerujemo da njegove usluge nećemo trebati.

Poželimo Udruzi uspješno djelovanje prema geslu Nelsona Mandele: „Nije slobodan onaj tko tek zbaci ropske lance, nego onaj tko uvažava i unapređuje slobodu drugih." Takvu okrenutost prema drugima načelno prihvaćaju svi – Židovi, kršćani i muslimani – jer poštuju načelo: „Ljubi bližnjega kao samog sebe, a Boga iznad svega." Putokaz je jasan, smjer u životu postoji. Valja ga hrabro slijediti. To je ukratko vizija i misija Udruge.

Dragutin Matak,
član Glavnog odbora Udruge

Kristova Crkva Trogir

Blagoslovi obitelji

Vrijeme je branja maslina. Gdje god se okrenemo, možemo vidjeti stabla maslina s više-manje zrelim plodovima, pogotovo ovdje na moru. Prekrasni plod koji daje dragocjeno ulje, ulje koje je hranilo generacije i generacije te nastavlja i dalje. Plod vrijednih ruku, a opet od „tvrdoglavog" stabla koje daje rod kad hoće i koliko hoće. Vozeći se ovim našim dalmatinskim cestama, pogledi nam sežu na prekrasna polja stabla maslina kojih kao da ima bezbroj. Kroz glavu mi prolazi misao: „Tko će ovo sve uspjeti pobrati?" Već samo par kilometara dalje prekrasna slika, još ljepša nego malo prije: baka, djed, tata, mama, djeca i oni najmlađi – unuci – obitelj na okupu. Kako nešto uspješno napraviti? Pa znamo svi – 'kad se male ruke slože'. Djed nosi mreže, otac skale (ljestve), djeca imaju svaki svoju plastičnu kantu koje izgledaju skoro veće od njih. Kreće rad, posao, smijeh, svađa pa opet smijeh, buka pa fore, znoj, dok cijelo vrijeme crno-zeleni plod pada na mreže. Onda i vrijeme ručka, rekli bi ovdje – marende – gdje je posebno sjesti na veliki drveni stol skoro pa ispod maslina, na zemlji, u prirodi.

Blagoslov hrane koji znači još više u ovoj obiteljskoj atmosferi. Ozarena lica, orošeno čelo pa čak i napola čiste ruke, ali užitak; užitak zajedništva, užitak obitelji, daleko od mobitela, od umjetnih igrica, daleko od televizije, pod vedrim nebom u Božjoj prekrasnoj prirodi. To je blagoslov obitelji. Nekad nas je više, nekad manje, ali smo tu jedan za drugoga. Ono pitanje od početka – tko će ovo sve uspjeti pobrati je odgovoreno – ova naizgled mala, ali složna dinamična obitelj.

Postoje dani kad život ne priča bajke i tada kao vjernici prilazimo Bogu bliže nego prije i Bog se približava nama. Međutim, On nam stavlja na put i ljude, a to su najčešće bližnji i obitelj koja će podijeliti teret tvog problema ili patnje. Svatko će preuzeti jednu maslinu i tako će se ogroman posao pretvoriti u nešto puno manje, nećeš više morati nositi svoj teret sam. Kao da negdje u Božjoj vjernoj obitelji stoji i nepisano pravilo „u dobru i zlu". Kad sljedeći put pogledamo polja maslina ili vinograda; možda su to danas već uhodani „biznisi", ali znajte jedno: sve je počelo sa supružnicima, djecom i generacijama prije, tj. s obitelji.

Zahvalan sam za svoju obitelj, za podršku i složnost među nama i znam da ćemo za svaki izazov unutar nas biti jedni drugima oslonac. Kad prođete kraj polja maslinat, sjetite se i svoje obitelji, dobrih stvari, pa i loših, te zahvalite Bogu za obitelj koju vam je dao.

Darijo Miletić

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA TROGIR

Ulica Kardinala Alojzija Stepanica 78c

Mob: 091 572 3688
Mob 2: 091 591 5823

Facebook: Nova Nada

Email: udrugainspirata@gmail.com

Biblijski institut

Obitelj i obrazovanje

Kada sam zamoljen da napišem nešto na temu „Obitelj i obrazovanje", moram priznati da sam dosta razmišljao kojim smjerom ići. Naime, tema je široka i siguran sam da i vama koji čitate ovaj članak padaju na pamet razne slike i ideje povezane s ovom temom.

Meni recimo prvo pada na pamet slika obitelji koja se trudi (čitaj: radi) da omogući svojoj djeci školovanje, tj. obrazovanje (čitaj: da završi fakultet). Jer, čini se da je ideal našeg vremena dijete koje ima fakultet. Ako osoba nema fakultet, onda joj je budućnost ugrožena. Ovaj lažni ideal, koji je djelomično odgovoran za to što imamo višak visokoobrazovanih ljudi te kroničan nedostatak majstora i zanatlija, proizlazi iz legitimne želje roditelja da njihovoj djeci „bude lakše" i da imaju „dobar život" ili „bolji život nego što su ih imali njihovi roditelji". I to je legitimna želja, no u kontekstu kršćanske vjere, koliko je ona mudra?

Kao roditelj dvoje djece, naravno da želim da moja djeca imaju „dobar život" (čitaj: dobar posao, dobru plaću, dobar auto itd.). No, „dobro" nije uvijek dobro. Božja volja nije za nas da imamo dobar život već da budemo vjerni onomu na što nas On zove. Recimo da moje dijete Bog zove u neku službu koja podrazumijeva razne opasnosti. Instinktivno, ja kao roditelj mogao bih se protiviti tomu jer sam kušan željeti da moje dijete ima dobar život. I recimo da mu ja kao roditelj (čitaj: autoritet) zabranim to na što ga Bog zove. Što sam učinio? Usmjerio sam dijete da ostvari dobar život, ali sam mu uskratio da bude vjeran Bogu. U Mateju 25:21 nalazimo jednu zanimljivu rečenicu: „Tada mu reče gospodar: 'Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti.'" Tekst sadrži dva izraza koja odražavaju ideju dobra: „dobro" i „valjani", no sadrže i spomen vjernosti = „vjerni slugo".

No, nastavak teksta otkriva zašto Bog dva puta osobu u tom retku naziv dobrom – zato što je bila vjerna. Zaključak koji se nameće je da je za Boga dobro ono što je plod ili rezultat ili posljedica vjernosti. Na tome tragu zaključujem da ako djecu ili možda sebe usmjeravamo na obrazovanje, zapitajmo se zašto to činimo?

Činimo li to zato što želimo sebi ili svojoj djeci osigurati dobar život ili zato što smo vjerni onome na što nas Bog zove?

Predavanje Johna Cooka

Druga stvar koja mi pada na pamet jest uloga roditelja, ali i obrazovnog sustava, u učenju djece da postavljaju pitanja. Poznati rabin Jonathan Sacks u jednom svom članku piše sljedeće:

SOKRAT (469.-399. pr. Kr.), veliki grčki filozof i Platonov mentor, imao je običaj postavljati zbunjujuća pitanja. Do danas je uporno ispitivanje u potrazi za jasnoćom poznato kao Sokratova metoda. Zbog te su ga navike, između ostalog, sudili Atenjani, optužili da 'kvari mlade' i osudili na smrt. Ništa ne može biti manje slično judaizmu, u kojem je učenje mladih da postavljaju pitanja bitna značajka Pesaha, toliko da Hagada – naracija – mora biti odgovor na pitanje koje postavlja dijete. Ako nema djeteta, odrasli moraju pitati jedni druge, a ako netko jede sam, mora sam sebi postaviti pitanje.

U judaizmu, biti bez pitanja nije znak vjere, već nedostatka dubine. 'Što se tiče djeteta koje ne zna postavljati pitanja, morate ga početi učiti kako.' Mnogi od običaja noći sedera (umakanje peršina i skidanje tanjura sedera dva su primjera) uvedeni su isključivo kako bi se dijete potaknulo da postavi pitanje 'Zašto?'.

Judaizam je religija pitanja. Abraham Twerski, američki psihijatar, sjeća se kako je, kad je bio mlad, njegov učitelj rado postavljao pitanja, što su zahtjevnija to bolje. Kad bi se suočio s posebno teškim izazovom, rekao bi na svom slomljenom engleskom: 'U pravu ste! Ti si 100% u pravu! Sada ću vam pokazati gdje griješite.'

*Nobelovac židovski fizičar Isidore Rabi jednom je objasnio da ga je majka naučila kako biti znanstvenik. 'Svako drugo dijete bi se vratilo iz škole i pitalo ga se: "Što si danas naučio?" Ali moja je majka umjesto toga znala pitati: "Izzy, jesi li danas postavljao dobra pitanja?" U ješivi, domu tradicionalnog talmudskog učenja, najveći kompliment koji učitelj može dati učeniku je Du fregst a gutte kasha, "Postavio si dobro pitanje".**

Ne znam mogu li se složiti s tvrdnjom da ne postoje glupa pitanja, no jedna od ključnih vještina koja nam treba i koju moramo usaditi u djecu jest vještina postavljanja pitanja. Naravno da pitanja mogu biti postavljena iz razno-raznih interesa i motiva, ali u svom pozitivnom značenju, pitanja pokazuju da je nekome do nečega stalo, da se trudi nešto naučiti ili savladati, da teži ka razumijevanju itd.

Ako još svemu ovome mogu dodati jednu Balaševićevu izjavu – parafraziram: „Nije me strah onih koje vode narod, već naroda koji se da voditi", onda je postavljanje pitanja zapravo higijenska navika (poput pranja ruku) koja čuva pojedinca i obitelj pa i društvo od podlijeganja zavođenju, manipulaciji te duhovnom i mentalnom ropstvu.

I još nešto: ako prihvatiš nešto zato što ti je to netko rekao, onda to što si prihvatio nije tvoje već tuđe. Ako prihvatiš nešto što si prije toga preispitao i stavio pod upitnik, onda je to nešto tvoje. I u vremenu kada ljudi ne žele razmišljati svojom glavom već žele da ih se vodi i kaže im se što da čine (po mogućnosti u sažetcima), uloga obitelji i obrazovnog sustava u učenju vještine postavljanja pitanja više je nego potrebna.

Ervin Budiselić

KONTAKT INFORMACIJE
BIBLIJSKI INSTITUT

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mob: 097 713 9099
Tel: 012338638

Email: bizg@bizg.hr
Web: bizg.hr

*Rabin Jonathan Sacks. „The Jewish Course of Why", https://lessons.myjli.com/why/index.php/2016/11/30/the-art-of-asking-questions/.

Iz života Biblijskog instituta

Za Biblijski institut (BIZG) u Zagrebu ova je godina do sada bila prilično dinamična, a takva će biti i do prosinca. Kao najvažniju stvar možemo izdvojiti da je BIZG u kolovozu ove godine od Ministarstva znanosti i obrazovanja dobio akreditaciju za znanstvenu djelatnost. To znači da uz naše dosadašnje obrazovne i edukativne aktivnosti svemu tome pridodajemo komponentu istraživačkog rada. Konkretno, BIZG će u idućih 4-5 godina raditi tri istraživačka projekta:

a) Projekt „Crkve reformacijske baštine u Hrvatskoj (1990. – 2020.)" kojeg vodi dr. sc. Stanko Jambrek, a čija je svrha napraviti presjek rada i djelovanja evanđeoskih crkava u RH u zadnjih 30 godina.

b) Projekt: „Narativnost biblijske psalmodije i uloga psaltira u religijsko povijesnom kontekstu" kojeg vodi dr. sc. Danijel Berković, a čija je svrha istražiti povezanost i odnos dviju velikih književnih vrsta u Bibliji – pripovijesti i poezije.

c) Projekt: „Koncept učeništva među crkvama reformacijske baštine u Hrvatskoj" kojeg vodi dr. sc. Ervin Budiselić, a čija je svrha istražiti kako i na koji način crkve u Hrvatskoj prakticiraju Isusov model učeništva.

Nastavljamo i s izvođenjem programa „Napredno poznavanje Biblije" koji u ovom semestru nudi sljedeća predavanja:

- Isusov život i služba: uvod u evanđelja
- Duhovno oblikovanje
- Umijeće tumačenja Biblije
- Učeništvo na Isusov način
- Evangelizacija i misija
- Novozavjetni grčki jezik.

Od ostalih obrazovnih sadržaja nudimo tečaj hebrejskog jezika, jednom mjesečno održavamo biblijske i hebrejske radionice te nam je iznimno drago da je u Hrvatsku ponovno došao John Cooke koji je održao predavanja za Kristovu Crkvu u Kušlanovoj, BIZG i Kristovu Crkvu u Varaždinu.

Od ostalih aktivnosti vezanih za izdavaštvo možemo navesti promociju knjige *Izazovi tumačenja Biblije* autora Ervina Budiselića, a do kraja godine planiramo imati promociju još pet knjiga: *Psalmi* u prijevodu Silvija Grubišića; *Biblijski bestijarij*: uloga i mjesto životinja u Bibliji autora Danijela Berkovića; u suradnji s Crkvom Isusa iz Nazareta knjigu *Život i djelo Johna Wesleya*; knjigu *Na izvorima kršćanskog štovanja* koju je napisao Larry Hurtado, a u suizdavaštvu sa Sveučilišnim centrom Matija Vlačić Ilirik, planiramo predstaviti knjigu autora Thomasa Longa *The Witness of Preaching* koja bi trebala izaći krajem godine na hrvatskom jeziku, a koja će se koristiti za kolegije iz homiletike, no korisna je i svima onima koji su uključeni u propovjedničku službu.

Naši predavači osim na BIZG-u, predaju i na *Visokom evanđeoskom teološkom učilištu* u Osijeku te na *Sveučilišnom centru za protestantsku teologiju Matija Vlačić Ilirik*. Redovito služe u svojim ili posjećuju druge evanđeoske crkve te održavaju seminare i tečajeve po lokalnim crkvama i sudjeluju na raznim domaćim i međunarodnim crkvenim i teološkim konferencijama. Pa je tako naš predavač dr. Berković u listopadu sudjelovao na međunarodnoj konferenciji *School of Synergy of Education and Spirituality: New Challenges, Trends and Opportunities*, a nekolicina nas planira sudjelovati na

velikoj međunarodnoj teološkoj konferenciji u organizaciji *The International Council for Evangelical Theological Education* koja se u 11. mjesecu održava u Turskoj.

Sudjelovali smo i na godišnjoj skupštini *Evanđeoskog teološkog društva* čiji smo suosnivači zajedno s *Visokim evanđeoskim teološkim učilištem* iz Osijeka, a na kojoj je izabrano novo vodstvo, a u planu je i pokretanje jednog centra koji će se baviti prikupljanjem dokumentacije i istraživanje rada crkava reformacijske baštine u Hrvatskoj pod vodstvom dr. sc. Danijela Časnog. U suradnji s nekolicinom zagrebačkih pastora pripremili smo i dva upitnika čija je svrha istražiti navike čitanja Biblije te razinu biblijske pismenosti, a u planu je i pokretanje jedne inicijative koja bi bila usmjerena na istraživanje židovskih korijena kršćanske vjere.

I kao što je vidljivo iz ovog može biti suhoparnog taksativnog nabrajanja aktivnosti i događanja, puno toga se događa na BIZG-u, no sve to ima za cilj da zajedno u suradnji s crkvama sudjelujemo u opremanju vjernika za život i kršćansku službu. Iako situacija u evanđeoskom kršćanstvu nije bajna i imamo puno izazova, s druge strane ohrabreni smo činjenicom da među nekim vjernicima i crkvama postoji glad za Božjim djelovanjem i međusobnom suradnjom te se radujemo onome što Bog ima za nas u idućoj godini.

Ervin Budiselić

Bolest i ludost ratovanja

U Bibliji čitamo da je bolest posljedica grijeha. Zbog Adamova grijeha grijeh, smrt i bolest ulaze u svijet. No, koliko bolest može biti velika? Neke su bolesti neizlječive, druge se mogu liječiti, neke dovode do invaliditeta, neke za posljedicu imaju i smrt, a postoje i bolesti određenih psihičkih stanja koje struka naziva – ludilom. U ovome ratu u Ukrajini svjedoci smo upravo te bolesti – ludila. Svako društvo ima milosti prema ludilu običnog čovjeka. Kad se nekome pomuti um iz bilo kojeg razloga, ljudi obično suosjećaju s takvom osobom. Bude im žao. Teški se slučajevi stavljaju u ustanovu. Nitko ne osuđuje takvu osobu. Ljudi imaju razumijevanja...

No, kad naizgled normalni ljudi započnu ratove, ubijanja, prolijevanje krvi samo zato što oni misle da tako mora biti – onda je to jedno drugo ludilo. To je svjesno ludilo. To je izbor tih ljudi. Takvo je ludilo puno grijeha, mržnje, lakomosti, zloće, zlobe, obijesti, krvoločnosti, osvete, ubijanja – u tom ludilu nema milosti! Nema milosti ni prema nemoćnima, ni prema djeci, majkama, trudnicama, bebama. Samo ludilo... Članovi obitelji se razdvajaju, neki bivaju ubijeni, neki su ostali bez svega, neki su čak izbjegli u tuđu zemlju.

Netko bi rekao da je to dno dna. No, može biti još i gore. Još gore je kad ljudi kod zdrave pameti podržavaju takve osobe i takva nastojanja. Vidjeli smo skupove podrške ovome ratu od Beograda, Banja Luke, Nikšića, Venezuele ili licemjerje nekih zemlja koje su suzdržane. Neće se protiviti ovome zločinačkom pothvatu jer imaju koristi od njega. Likovanje nad osvajanjem, razaranjem i ubijanjem... Ovo je dno dna ljudske pokvarenosti, obijesti, svireposti. Veliki talijanski pisac Dante Alighieri takve bi ljude, u svome književnom remek-djelu „Božanstvena komedija“ strpao u najdublje krugove pakla.

No, istina je da nitko gore opisane grešnike neće baciti u pakao. Oni su se sami bacili u to dno dna ljudske pokvarenosti, grijeha pa samim time i pakla. Apostol Pavao kaže u svojim poslanicama: ‘Neka im bude po njihovim djelima!’

Mladen Dominić

Hrvatska za Krista

Biblije za Makedoniju

Tijekom trećeg kvartala ove godine završili smo prvi dio donacije Dječjih Biblija i Biblija za mlade prevedenih na makedonski jezik. Partnerstvo između „Hrvatske za Krista" i EEM-a (Istočno europske misije) snažno je odgovorilo na zahtjev koji smo dobili iz Makedonije. Makedonska pravoslavna Crkva odlučila je prihvatiti našu donaciju od 225.000 Biblija koje će dijeliti po svim eparhijama u toj zemlji.

Prema riječima naših partnera iz Makedonije, od kada je ta zemlja stekla neovisnost 1991. godine pa sve do danas, nije zabilježena donacija ovakve vrijednosti. Posebno nas je obradovala pomoć Vlade Makedonije koja je spremno posredovala prilikom uvoza knjiga. U Republici Sjevernoj Makedoniji oko 32% stanovništva čine građani islamske vjeroispovijesti, što donaciju Biblija čini još značajnijom. Krajem mjeseca rujna vodstvo EEM-a i Hrvatske za Krista stiglo je u kratak posjet u Skopje kako bi obilježili ovaj događaj. Primio nas je Arhiepiskop Ohridski i poglavar MPC-a g. Stefan u svojoj rezidenciji, prilikom čega je pripremljena svečana večera tijekom koje smo primili zahvalu za donirane knjige u ime djece i mladih kojima će Biblije biti darovane. Poglavar je tom prilikom darovao jedan primjerak Dječje Biblije g. Charlieju Branchu, predsjedavajućem direktoru Odbora EEM-a s posvetom kojom izražava svoju zahvalnost. Svečanoj večeri prisustvovao je i g. Darijan Sotirovski, direktor Ureda Vlade za odnose s vjerskim zajednicama.

U prijateljskoj i bratskoj atmosferi razgovarali smo o nastavku ove suradnje u idućoj kalendarskoj godini kada ćemo donirati još dodatnih 225.000 Biblija jer želimo da svako makedonsko dijete i tinejdžer dobije na poklon svoj primjerak Božje riječi. Naša molitva je da snaga Duha Svetoga zapuše u srcima mladih ljudi i da kršćanske vrijednosti odigraju ključnu ulogu u njihovim formativnim godinama na blagoslov svih u Makedoniji. Zaključno sa ovim projektom, kroz partnerstvo EEM-a i Hrvatske za Krista ukupna brojka doniranih Biblija u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Makedoniji iznosi 916.000 primjeraka.

Jura Lazar

Slika nakon večere

Pozdravni govor poglavara

„Biblija – želimo da je svatko dobije."

Poglavar Stefan i Charlie Branch

KONTAKT INFORMACIJE
HRVATSKA ZA KRISTA

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Mob: 098 301 172
Tel: 042 311 202

Web: croatiaforchrist.com

Email: info@croatiaforchrist

Nacionalna konferencija

Obitelj za svako dijete

U subotu, 5. studenoga 2022. u poslovnom centru Almeria u Zagrebu održana je prva nacionalna konferencija kršćanske inicijative „Obitelj za svako dijete". Potaknuti primjerom slične svjetske inicijative „Svijet bez siročadi" (https://worldwithoutorphans.org), desetak kršćanskih udruga u Hrvatskoj (Hrvatska za Život, Hrvatski pokret za život i obitelj, Nada za život, Izaberi Život, Josipove obitelji, Etno Nova, Orphan's Promise) udružilo je svoj glas poziva na zbrinjavanje djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi. Izvrsnom posjećenošću, pozitivnim ozračjem te velikim brojem prigodnih tema koje su iscrpno prezentirali predavači s bogatim iskustvom, konferencija je u potpunosti ispunila očekivanja. Posebno je bilo ohrabrujuće vidjeti najavu filma „Oči koje te vole" koji će dodatno senzibilizirati javnost za goruću problem djece bez obitelji te čuti dirljiva svjedočanstva mladih kojima je udomiteljstvo spasilo život. Ako će odjek tih poruka doprijeti do šire javnosti te motivirati nove obitelji da se odluče za udomiteljstvo, onda će konferencija ispuniti svoju temeljnu namjeru da djeci bez obitelji zajedno pružimo toliko željenu šansu života.

Razmišljate li?

Razmišljate li ikad o činjenici koliko je djece bez domova? Koliko će njih ovaj Božić provesti sami i hoće li ga uopće dočekati? Razmišljate li o čemu razmišljaju oni sami? Što žele biti kad odrastu? Žele li imati obitelj i vječno brinuti o paru ručica njihovog djeteta? Mislite li da su izabrali takav put? Mislite li da, usprkos svim dobrim ljudima, postoji dom za svakoga od njih? Moje je ime Maja Ignac. Udomljena sam još kao djevojčica i ispričat ću vam zašto svako dijete zaslužuje živjeti poput mene. Kao mala, često sam bila gladna. Kad bi moja vrijedna majka uspjela pridobiti nešto za jelo, prepuštala sam hranu mlađoj djeci. Nerijetko sam prazna trbuha, ali puna srca išla u krevet smatrajući da sam svojim obrokom nahranila nekog drugog. Živjela sam u vrlo teškim uvjetima. Zimi, kad bi jako zahladilo, stiskala bih se uz svoju mlađu braću kako bih ugrijala njih, a i sebe. Spavali smo na samo jednom krevetu pa nam niti nije bilo hladno. Nisam se školovala jer moji roditelji za to nisu imali potrebna sredstva. Kad je jednog hladnog jutra na vrata pokucala socijalna služba, mislila sam da dolaze po moju braću i mene. Mislila sam da je ovo kraj, da zasigurno idemo u dom. Socijalna me služba oduzela od obitelji. Samo mene. Ne znam je li to bio najsretniji ili pak najtužniji dan moga djetinjstva. Stigla sam u topli dom obitelji Hoblaj. Ondje me nova obitelj dočekala raširenih ruku. Već su mi prvi dan pružili ono što nisam imala čitav život – vlastiti krevet, radni stol, čistu odjeću, svježu pidžamu i obilje hrane. Tog sam dana osjetila punoću srca dobrih ljudi. Nisam osjetila nikakve leptiriće, gusjenice i ostale kukce. U sebi sam, od uzbuđenja, osjetila lavove, tigrove i neke velike mačke. Od tog sam dana, bez imalo sumnje, počela živjeti. Danas sam mlada žena sa završenom srednjom školom, zaposlena i puna ljubavi. Zahvaljujući svojim drugim roditeljima, uspjela sam od sebe stvoriti ženu koja je uspjela i ženu koja se svakog dana bori. Istina je da sam prvo desetljeće svoga postojanja spajala kraj s krajem, ali trenutno, sa svojih 19 godina, ovdje sam pred Vama, govorim Vam svoju životnu priču i potičem Vas da prestanete razmišljati. Ovo je znak da pomognete nekome sa svojih deset prstiju na rukama i svojim srcem punim dobrote. Jer samo tako možemo promijeniti svijet i samo tako možemo sačuvati ono malo dobroga što je u njemu ostalo. Hvala.

Maja Ignac

Foto Oliver Bešić

Vijesti

53. biblijski kamp Kristove Crkve

Od 13. do 20. kolovoza održao se 53. biblijski kamp Kristove Crkve na otoku Ugljanu u kampu „Činta”. Teme ovogodišnjeg kampa bila je „Ovaj svijet nije moj dom” gdje nas je u večernjim porukama vodio Patrick Boyns, naš gost propovjednik iz Ujedinjenog Kraljevstva. Vrhunac cijelog kampa bila su tri krštenja. Krstile su se Željka Vuk, Sara Crnčec i Monika Kranjčec iz Kristove Crkve Varaždin. Želimo im dobrodošlicu u duhovnu obitelj i puno Božjeg vodstva.

Sjednica Vijeća Kristovih Crkava

U listopadu je u Splitu održana redovita sjednica Vijeća Kristovih Crkava. Prisutni su podijelili novosti iz svojih zajednica a poseban naglasak susreta je bio molitva za grad Split i Dalmaciju. Također smo se osvrnuli na gubitak propovjednika vukovarske Crkve Vlade Pšenka te smo molili za to da Gospodin providi novog crkvenog radnika.

Konferencija u Istanbulu

U rujnu je održana konferencija Europske evanđeoske alijanse za Jugoistočnu Europu u Istanbulu. Na konferenciji su bili predstavnici gotovo svih balkanskih zemalja, a Hrvatsku su predstavljali Damir Špoljarić i Mladen Dominić kao predstavnici PEV-a. Bilo je vrlo korisno biti na ovoj konferenciji gdje se, između ostalog, razgovaralo o izazovima širenja evanđelja u Jugoistočnoj Europi.

Aja Sofija ranokršćanska je crkvena zgrada u Istanbulu iz sredine 6. stoljeća. Jedno je od velikih svjetskih čuda Staroga svijeta. Služila je kao crkva ondašnjih kršćana, a 1453. godine nakon pada Carigrada, pretvorena je u džamiju. Kasnije je služila kao muzej, a 2020. godine ponovno je proglašena džamijom.

Cisterna Bazilike najveća je cisterna u Istanbula te jedan od najvećih rezervoara vode Staroga svijeta. Izgrađena je u 6. stoljeću s ciljem kako bi se gradu osigurala pitka voda. Nalazi se u blizini Aja Sofije. Njene dimenzije su impozantne, duga je 140 metara, a široka 70. Cijelu konstrukciju drži 336 stupova visine 9 metara tako da cisterna ima kapacitet gotovo 100 milijuna litara.

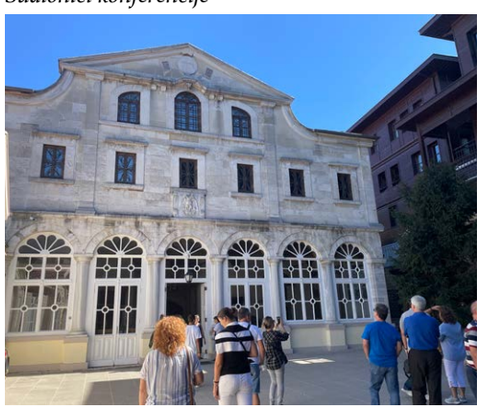
Ekumenska carigradska patrijarhija (Istanbul) jedna je od autokefalnih pravoslavnih crkava, a zauzima prvo mjesto u hijerarhiji pravoslavnih crkava. Katedrala svetog Jurja nalazi se u sjedištu patrijaršije. Po funkciji neki carigradsku patrijašiju uspoređuju s Vatikanom i bazilikom svetog Petra.

Aja Sofija

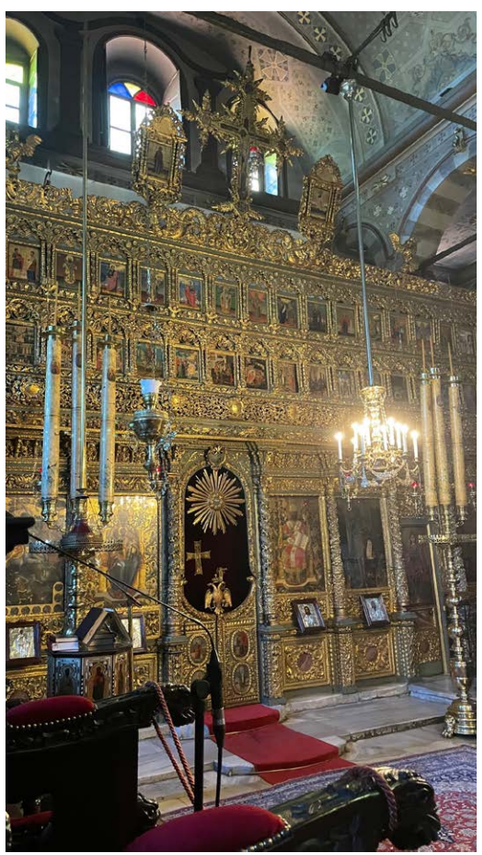
Sudionici konferencije

Ulaz u katedralu svetoga Jurja

Mladen Dominić i Damir Špoljarić na bosporskom tjesnacu

Sjedište pravoslavne crkve

Kutak za mlade

Što Biblija kaže o obitelji?

Prva obitelj: Adam i Eva

Adam i Eva bili su prvi ljudi na zemlji i činili su obitelj. Od početka, Bog ih je blagoslivljao i zapovjedio neka „imaju puno djece da bude sve više ljudi.” (Postanak 1:28)

Poštuj oca i majku

Jedna od deset zapovijedi dane Mojsiju u Starom zavjeru govori o odnosu između roditelja i djece: „Poštuj svog oca i svoju majku, da imaš dug život u zemlji koju ti daje tvoj Bog.” (Izlazak 20:12)

Upute za roditelje

Apostol Pavao pisao je i o tome kako se roditelji trebaju odnositi prema svojoj djeci: „Roditelji, ne ljutite svoju djecu, nego ih odgajajte po Gospodinovim uputama.”

Isus je učio o braku

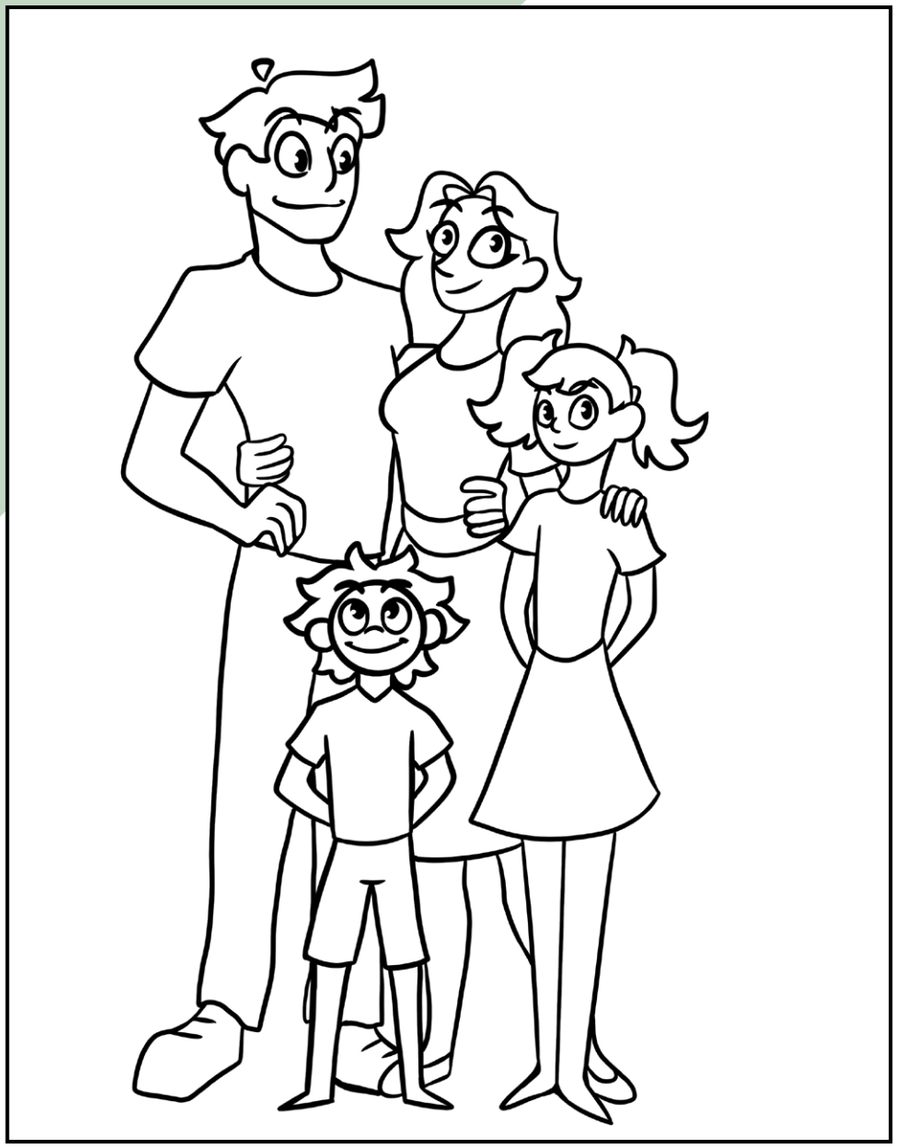
Isus je učio da je brak svet i neophodan za Božji plan: „No na početku, pri stvaranju, Bog je stvorio muško i žensko. Zato će muškarac napustiti svoga oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom. I njih će dvoje biti jedno. Dakle, oni više nisu dvoje, nego jedno. Stoga, čovjek neka ne razdvaja ono što je sjedinio Bog.” (Marko 10:6-9)

Kada slijedimo biblijska načela i kada su ona sastavni dio naših života, zaista je blagoslov imati obitelj. I to ne samo onu u kojoj se rodimo, već i duhovnu obitelj s nanovorođenom braćom i sestrama u Kristu.

Kutak za djecu

Draga djeco, ako obojate crtež i pošaljete na adresu uredništva, dobit ćete Bibliju za djecu na poklon!

Sve sretne obitelji su slične.
Svaka nesretna, nesretna je na svoj način.
Oči koje te vole
film
Gorana Maršaleka
USKORO...
|| MLADEN IGNAC || MARIJETA MARKOVIĆ || ANDREJA ANA LOPAC || DANIJELA GRUJIĆ || ZORAN GRUJIĆ || ANKA ABRAM VULETIĆ || CLAUDIA JURANIĆ KLARIĆ || MARINA HOBLAJ || VLADO HOBLAJ || JAGODA MATULIĆ || EVA HUSAK BAČAC || JASNA ĆURKOVIĆ KELAVA || ILIJANA STOJANOVIĆ ||
MEDIA 53 | EPITET U SURADNJI S FORUMOM ZA KVALITETNO UDOMITELJSTVO
|| SCENARIJ DANIELA MARŠALEK || KOPRODUCENT MARINA HOBLAJ || PRODUCENT GORAN MARŠALEK || TON JOVICA JOHNNY ŠUĆURA || KAMERA HAIDY KOVAČEVIĆ, TOMISLAV STRAHONJA || MONTAŽA GORAN MARŠALEK
MEDIA53
Epitet
Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece